

Broj: S1 3 U 032855 19 U
Sarajevo, 05.11.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija, Branimira Orašanina, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja Mipex Auto RS d.o.o. Banja Luka, ulica Miloša Crnjanskog 55, kojeg zastupa Tatjana Ćurlik, advokat iz Banja Luke, ulica Aleja Svetog Save broj 34, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-1011-7/19 od 21.05.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 05 .11.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje u stavu 1. alineja (7) kojim se obavezuje ugovorni organ da tužitelju nadoknadi troškove za sastav žalbe u iznosu od 450,00KM +17% PDV-a i sve u roku od 15 dana od dana prijema rješenja se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

U preostalom dijelu tužba se odbija kao neosnovana.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 850,00 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja..

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog broj i datum naveden u uvodu uvažena je žalba i poništeni akti ugovornog organa i to Odluku o dodjeli ugovora broj, Obavijest o izboru najpovoljnijeg ponuđača, tenderska dokumentacija, Odluka o poništenju postupka i Obavijest o poništenju postupka te je uvažen zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime pokretanja žalbenog postupka. u iznosu od 2.500,00KM. U stavu 1. (alineja 7) navedene izreke, obavezan je Ugovorni organ da isplati troškove za sastav žalbe u iznosu od 450,00KM plus 17% PDV-a, sve u roku od 15 dana od dana prijema ovog rješenja.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor u dijelu u kojem je konačnim aktom rješavano o naknadi troškova žalbenog postupka. Tužitelj navodi da je u konkretnom postupku oštećen za iznos od 3.861,00KM troškova i da je tuženi pogrešno troškove obračunao jer se radi o procjenjivom rpedmetu nabavke. Praksa suda BiH na koju se poziva tuženi ne predstavlja pravnu praksu obzirom da je u smislu odredbe člana 14. 15. i 108. Zakona o javnim nabavkama BiH konkretna nabavka je procjenjiva pa je tuženi morao primijeniti Tarifni broj 2. i 12. Advokatske Tarife RS. Osim toga, tužitelju priapda i paušal od 25% koji je nezakonito odbijen a koji je tužitelj potraživao u troškovniku. Iz tog razloga, tužitelj predlaže da sud njegovu tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje djelimično, u odnosu na stav kojim je rješeno o troškovima postupka i vrati tuženoj na ponovni postupak u tom dijelu i da obaveže tuženog da mu nadoknadi troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 1.050,00KM (sastav tužbe sa paušalom 750,00KM plus troškovi sudske takse).

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga.

Osporenim rješenjem u dijelu kojii se pobija tužbom odnosno kojim je odlučeno o troškovima za žalbu, (stav 1. alineja 7) obavezan je Ugovorni organ da isplati troškove za sastav žalbe u iznosu od 450,00KM plus 17% PDV-a, sve u roku od 15 dana od dana prijema ovog rješenja. Prema obrazloženju osporenog rješenja tuženi je odluku o visini dodijeljnih troškova za sastav žalbe donio u smislu člana 105. Zakona o upravnom postupku BiH a sve u skladu sa članom 3. i 14. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u RS dakle 150 bodova puta 2, uvećano za 50% i PDV-a. U konačnici odlua o troškovima je donesena u skladu sa zauzetim stavom u presudi Suda BiH broj: S 1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018.godine.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost pobijanog rješenja u jednom dijelu.

Ovo vijeće nalazi da je pravilno obrazloženje pobijanog rješenja da je presudom ovog suda broj: S 1 3 U 023495 18 U od 27.09.2018.godine, zauzet stav u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u upravnom postupku. U toj presudi apelaciono upravno vijeće je navelo da je uskladu sa brojem 3. Advokatske tarife RS, kojim su uređeni postupci u neprocjenjivim predmetima, određeno da za sastavljanje podnesaka i zastupanje na ročištu *u upravnom postupku advokatu pripada nagrada od 150 bodova*, koji bodovi se uvećaju za 50% kada je u pitanju sastavljanje pravnog lijeka, dok je članom 14. iste tarife, propisano da vrijednost boda iznosi 2,00 KM. Navedenom odlukom apelacionog vijeća je potvrđena presuda koju je prvobitno donijelo upravno vijeće, dana 13.06.2018.godine i takav stav se primijenjuje od donošenja navedene presude. U istoj odluci je navedeno i da je u konkretnom slučaju riječ o neprocjenjivom predmetu bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke. Slijedom navedenog, nije osnovan prigovor iz tužbe da je sud zauzimao različite stavove i da stav iznesen u presudi ne može predstavljati izvor prava.

Nije osnovan ni prigovor da se u skladu sa odredbama člana 107. i 108. Zakona o javnim nabavkama BIH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) u konkretnom slučaju radi o procjenjivom predmetu i da su zbog toga troškovi postupka trebali biti dodijeljeni vodeći računa o procjenjoj vrijednosti. Ovo iz razloga jer je zakonodavac nesporno jasno propisao da je postupak javne nabavke procjenjiv ali se navedene zakonske odredbe, koje tužitelj navodi u tužbi odnose na naknadu za pokretanja žalbenog postupka i ne mogu se primijeniti na troškove upravnog postupka.

Međutim, osnovano se tužbom ukazuje da je tuženi propustio obračunati 25% paušalne nagrade koji zahtjev je tužitelj istakao u svojoj žalbi broj: 614-4/2019 od 18.04.2019.godine (strana 4 žalbe) koja je uvažena pobijanim rješenjem. Dakle, kako to proizilazi iz žalbe tužitelja, tužitelj je postavio zahtjev za troškove na način da je u troškovniku zahtijevao naknadu za sastav žalbe ali i paušal u iznosu od 25% koji mu, u skladu sa članom 14 Advokatske Tarife RS, i pripada. S tim u vezi, u obrazloženju osporenog rješenja kao i izreci samog konačnog akta tuženi je propustio da odluči o paušalu u iznosu od 25% koji tužitelju pripada u skladu sa navedenom tarifom a sve cijeneći da je takav zahtjev postavljen u troškovniku koji je sastavni dio žalbe.

U konačnici, obrazloženje rješenja u stavu 1. alineja (7) ne sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH odnosno, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude, tuženi će donijeti novu odluku, pravilnom primjenom podzakonskog propisa u odnosu na iznos dodijeljenih troškova.

Kako je tužitelj uspio sa tužbom to mu u smislu odredbe člana 61. Zakon o upravnim sporovima pripada i naknada za troškove upravnog spora. Kako je tužitelj uspio sa tužbom nesporno mu pripadaju i troškovi upravnog spora i to prema članu 3. Tarife o naknadi za rad advokata u RS(„Službeni glasnik RS" broj: 68/05). Dodijeljeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00KM (300 bodova x 2KM), iznos od 150,00KM paušala 25% i takse na tužbu u iznosu od 100,00KM, što ukupno iznosi 850,00KM.

Imajući u vidu navedeno, primjenom odredbi člana 34. stav 2. u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 i 74/10.) sud je donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin